

Jeugd en Gezin

> Retouradres Postbus 16166 2500 BD Den Haag

De Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag
T 070 340 50 30
F 070 340 78 34
www.jeugdengezin.nl

Ons kenmerk
DJenG-SenS-2982326

Bijlagen

Uw brief
143897.03u

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.*

Datum 21 januari 2010
Betreft Reactie KNMG op memorie van antwoord
inzake wetsvoorstel 31855 (verwijsindex risicjongeren)

Geachte voorzitter,

Bij brief van 12 januari 2010 heeft u mij een reactie van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter bevordering van de Geneeskunst (KNMG) op de memorie van antwoord over het wetsvoorstel met betrekking tot de verwijsindex risicjongeren doen toekomen. Met deze brief geef ik op uw verzoek een reactie op de richtlijnen die de KNMG geeft met betrekking tot het melden aan de verwijsindex.

Allereerst ben ik verheugd te constateren dat de KNMG het belang onderkent om met behulp van de verwijsindex, risico's die jeugdigen kunnen belemmeren in hun gezonde en veilige ontwikkeling naar volwassenheid zoveel mogelijk weg te nemen of te verminderen. Met de KNMG onderschrijf ik dat het melden aan de verwijsindex op een weloverwogen en zorgvuldige wijze dient te geschieden.

Het wetsvoorstel is dan ook vanuit die optiek ontworpen en laat naar mijn mening een goede balans zien tussen enerzijds de bescherming van de privacy van jeugdigen – en anderszijds het belang van het melden – dus het spreken over jeugdigen om ervoor te zorgen dat zij gezond en veilig kunnen opgroeien. De kern hiervan is dat de betrokken professional een jeugdige alleen mag melden als hij een redelijk vermoeden heeft dat daadwerkelijk één of meer van de in artikel 2j van het wetsvoorstel limitatief opgesomde risico's van toepassing is. Dit redelijke vermoeden moet in elk individueel geval worden vastgesteld: de professional moet kunnen onderbouwen waarom volgens hem deze jeugdige deze risico's loopt. Daarvoor zal hij feiten, omstandigheden of gebeurtenissen moeten detecteren om tot die conclusie te komen. Ook om de privacy van de betrokken jeugdigen te beschermen is er uitdrukkelijk voor gekozen niet te tornen aan de bestaande wettelijke regimes voor gegevensuitwisseling nadat een match tot stand is gekomen. Op die uitwisseling blijft voor artsen – zowel huisartsen als jeugdgezondheidszorgartsen – de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst onverkort van toepassing.

Dit betekent, zoals de KNMG ook al stelt, dat in sommige gevallen na een match als er geen sprake is van toestemming, geen gegevens uitgewisseld kunnen worden. Dat doet echter niet af aan het nut dat een signalering kan hebben voor de verdere behandeling van een jeugdige. Immers het feit dat professionals van

elkaars betrokkenheid op de hoogte raken via een match betekent dat zij weten dat zij niet de enige betrokken professional zijn en dat er zodoende meer aan de hand is. Kortom: door te melden aan de verwijfsindex krijgen professionals een beter inzicht in de context van de jeugdige. Daarmee heeft een melding aan de verwijfsindex dus zeker meerwaarde en kan dit juist de aanleiding zijn voor de professional om in gesprek te gaan met de cliënt, omdat de zorgen die hij zelf al had nu zijn bevestigd door de match met andere professionals.

Ons kenmerk
DJenG-SenS-2982326

Voor het goede begrip merk ik op dat het uitwisselen van gegevens moet worden onderscheiden van het doen van een melding. Het melden aan de verwijfsindex is conform het wetsvoorstel expliciet toegestaan zonder toestemming en met doorbreking van een geheimhoudingsplicht. Dit is doelbewust opgenomen en juist met oog op geheimhouders, om alle thans bestaande onduidelijkheid en misverstanden over de vraag of zij mogen melden weg te nemen. Daarnaast biedt het wetsvoorstel professionals de mogelijkheid om ook een melding te doen als zij zich zorgen maken over een aspect van de ontwikkeling van een jeugdige dat niet tot hun expertise behoort. Het zou een gemiste kans zijn als een professional een probleem constateert, maar dit niet zou mogen melden omdat het niet tot zijn vakgebied behoort. Ook hiervoor geldt dat deze professional niet 'zo maar' tot zo'n melding kan besluiten, maar dat hij daarvoor feiten, omstandigheden of gebeurtenissen moet hebben waargenomen om tot die conclusie te komen. Anders dan de KNMG stelt ben ik van mening dat zo'n professional ook in zo'n geval meldt vanuit zijn expertise, namelijk zijn band met en kennis over die jeugdige en zijn eigen waarnemingen. Ik betreur het dan ook zeer dat de KNMG een andere uitleg aan het wetsvoorstel geeft.

Over de opmerking van de KNMG dat "de jeugdgezondheidsartsen de opdracht krijgen van de GGD om het aantal meldingen te verhogen" kan ik slechts mijn verbazing uitspreken. Terecht wordt door de KNMG opgemerkt dat de verwijfsindex geen dwangmiddel is en dat er dus geen sprake mag zijn van streefcijfers in het aantal meldingen aan de verwijfsindex. Om dit beeld te toetsen heb ik bij een aantal GGD-regio's in het land navraag gedaan. Zij hebben nadrukkelijk aangegeven geen beleid te voeren ten aanzien van het genereren van meldingen aan de verwijfsindex. Op basis hiervan constateer ik dat mij geen aanwijzingen bekend zijn dat van een beleid als gesuggereerd sprake zou zijn.

Hoogachtend,
de Minister voor Jeugd en Gezin,

mr. A. Rouvoet